

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7960

гр. София, 12.10.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в закрито заседание на 12.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

като разгледа дело номер **4993** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото производство е във връзка с направено искане по чл. 229 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК.

Делото е образувано по жалба от „Ауто плюс България“ АД срещу Разпореждане за създаване на запаси за извънредни ситуации № Р-12-30 от 27.04.2022г. на Заместник председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“.

В проведеното съдебно заседание на 26.09.2022г. бе направено искане от процесуалния представител на жалбоподателя за спиране на делото до приключване на висящността по производства, образувани пред Съда в Л. по отправени към него преюдициални запитвания по административни дела на Административен съд Варна АД№1181/2021г. и АД №1257/2021г.

Изискано е становище от ответника, който е депозирал такава в писмен вид с молба от 10.10.2022г.

След като се запозна с искането, отправените преюдициални запитвания по посочените дела и като съобрази предпоставките на закона, съдът намира молбата за основателна.

Действително, както е посочено в становището на ответника, направеното преюдициално запитване по административно дело № 1181/2021г. на Административен съд Варна касае продукт „нефтен кокс“, а процесният продукт по настоящото дело, с който търгува жалбоподателят е „смазочни материали“. Другото обаче дело на АС Варна, по което е отправено преюдициално запитване касае също продукт „смазочни масла“.

Нещо повече, и двете запитвания съдържат въпрос, относим и към настоящи казус – кои лица следва да се считат задължени по смисъла на Директива 2009/119/ЕО? Какъв е обхватът на нефтопродуктите, предмет на Директива 2009/119/ЕО, вкл. в контекста на това дали за задължените лица е допустимо да се

породи задължение да създаде и поддържа запаси за извънредни ситуации / ЗИС/ от друг, различен продукт от този, който е предмет на икономическата дейност на лицето.

Всички поставени въпроси в отправеното преюдициално запитване са предмет и на настоящото производство, като са направени и нарочни възражения с жалбата в тази насока.

Съдът приема и възражението, че не е налице същинско спорно производство при отправяне на преюдициални запитвания, както и че липсва изрична правна норма, която да задължи съдът да спре производството при аналогични хипотези.

Последното обаче означава, че съдът във всяко конкретно производство следва да прецени налице ли е взаимна зависимост между производствата. Настоящият състав приема, че в процесния случай е налице такава, като съобразявайки нормата на чл. 633 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, счита, че следва да съобрази тълкуването на процесните норми от Съда на Европейския съюз, преди да постанови съдебен акт по делото. Последното следва и от липсата на правна възможност за жалбоподателя в действащото законодателство, в случай на постановяване на решение от настоящия съд, което се окаже, че противоречи на направеното последващо тълкуване от СЕС, да проведе производство по отмяна на акта. Поради това, съдът приема, че са налице предпоставки за спиране на делото до произнасяне на СЕС по отправените до него преюдициални запитвания.

Воден от горното и на основание чл. 229, ал.1, т. 7 във връзка с чл. 633 във връзка с чл. 144 от АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА производството по административно дело №4993/2022г. по описа на АССГ, второ отделение, 48-ми състав до приключване на производствата по образуваните пред СЕС дела по преюдициални запитвания №С-428/22 и №С-395/22.

Да се изготвя и докладва ежемесечна справка по посочените дела.

Определението подлежи на оспорване пред ВАС в 7-модневен срок от съобщаването му на страните.

Преписи от определението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: